

[Viggo Starcke.]

kunne skride til ekspropriation på samme måde, som man kan skride til ekspropriation over for en tilfældig skødehaver, der forlanger en ågerpris eller vil misbruge sin ejendomsret til at hindre anlægget af en jernbane eller en kanal.

I den internationale situation trænger vi til afspænding, og hvert land har til opgave her at give sit eget bidrag, også Danmark; men snakker man — således som flere af de ærede ordførere for partierne har gjort det i dag — om Bulganins brev til den højtærede statsminister, har jeg i og for sig ikke yderligere bemærkninger at knytte til det, som er sagt fra anden side, ud over dette, at jeg gerne vil understrege, at det, som demokratierne vil, er ikke blot fredens bevarelse, det, som demokratierne ønsker, er både fredens og frihedens bevarelse. Det er derfor, de har sluttet sig sammen i en kollektiv pagt.

Den højtærede forsvarsminister har under finanslovdebatten gjort rede for den nedskæring, som har fundet sted af vor forsvarsstyrke. Han har objektivt meddelt, at forsvarsstyrelsen havde advaret imod denne nedskæring, og han har tydeligt klargjort, at den bestående forsvarsordning er blevet udhulet ved de gentagne nedskæringer.

Se, da den højtærede statsminister kom hjem fra sin verdensomspændende rejse, hvor han vel ikke har gjort så megen nytte, som han ville have kunnet ved at blive herhjemme på sin post, var det ham, som imod den højtærede forsvarsministers løfter og tilsagn gennemtvang denne nedskæring af forsvaret. Jeg skal ikke komme med ondsindede insinuationer, men jeg vil gerne pege på det faktum, at den højtærede forsvarsminister Poul Hansen lige siden sin tiltræden er blevet overordentlig populær både i ministeriet og i forsvaret og i forsvarsudvalget og i vide kredse af befolkningen, hvorimod den højtærede statsministers popularitet har fået mange grundskud ved de forfærdelige resultater, som regeringen nu ved afslutningen af dette folketingsår kan præsentere. Jeg vil ikke mistænke den højtærede statsminister for med vilje at spænde ben for den højtærede forsvarsminister lige i den situation, da han træder ind på scenen, således at han falder, men det, at den højtærede statsminister to gange

i træk desavouerer den højtærede forsvarsminister, er påfaldende. Når man ser på det ansvar, som en statsminister har, og den store betydning, som Danmarks tilhørsforhold til den vestlige verden har, fristes jeg til at rette det spørgsmål til den højtærede statsminister, om han egentlig ikke synes, at han burde have en lidt mindre umoden udenrigsminister i sit ministerium.

I diskussionen om den internationale handelspolitik i Europa, om den vanskelige stilling, Danmark er blevet bragt i ved planerne om de seks lande, som efterhånden vil skabe toldfrihed og restriktionsfrihed indbyrdes, men som vil omgærde sig med høje toldsatser udadtil, og om skabelsen af det af England foreslåede frihandelsområde, som vil holde landbrugsvarer ude, selv om man for det enkelte lands vedkommende bevarer sin suverænitet med hensyn til toldpolitik, lønpolitik og social politik, hvilket man ikke gør under de seks landes område, synes jeg, det er af afgørende vigtighed at gøre sig klart, at hvad enten det drejer sig om toldunion eller frihandelsområde, er det producenterne og kapitalens interesser, der bliver varetaget, og ikke forbrugernes. Forbrugere er interesserede i billige varer og i billig mad, men det, som man tilsigter både i toldunionen og i frihandelsområdet, er at skabe dyr mad og derigennem holde jordpriserne oppe. Det er det, som ligger bag ved denne landbrugsprotektionisme, og derfor siger vi fra vor side, at man skal se sig vel for, før man engagerer sig for stærkt med disse områder.

For en måneds tid siden skrev den amerikanske økonom Henry Hazlitt en artikel om disse problemer, hvor han stillede det spørgsmål op: hvis det virkelig er en fordel for disse lande at fjerne told og restriktioner indbyrdes, hvorfor i alverden er det så ikke en fordel for dem over for andre lande i Europa? Han tog sit eget land, Amerika, med, USA, hvor der mellem 48 stater ingen told og restriktioner er. Hvorfor hjælper Amerika ikke med til fremme af den internationale integrering ved selv at gå i spidsen med at nedbringe sine toldskranker og sine vanskeligheder?

Herhjemme står det danske landbrug over for store vanskeligheder, men disse